

Bibliografie

1. EPURAN, M. (coord.), CORDUN, M., MÂRZA, D., MOȚET, D., OCHIANĂ, G., STĂNESCU, M., Asistență, consiliere și intervenții psihomedicale în sport și kinetoterapie, Editura Fundației Humanitas, București, 2006;
2. MÂRZA, D., *Masajul ca mod de comunicare infraverbală*: În Volumul Sesiunii omagiale A XXXV-a aniversare a Universității Bacău, 1996;
3. MÂRZA, D., Ameliorarea actului recuperator kinetoterapeutic prin implicarea factorilor de personalitate și aplicarea legităților psihologice ale relațiilor terapeut-pacient, Iași, Edit. Tehnopress, 2005;

METHODICAL-PRACTICAL ASPECTS OF THE OCCUPATIONAL THERAPY FOR CHILDREN WITH AUTISM

**Veronica BĂLTEANU
Emilia RUGINĂ**

“Alexandru Ioan Cuza” University of Iași

Key words: Occupational therapy, methods, children, autism

Abstract

Autism, hypercomplex development disorder of neurological origin, affects the motor and sensory systems, language and verbal acquirments, communication and social aptitudes. Within the therapy, methods such as the occupational therapy, ABA (Applied Behavioural Analysis), TEACCH (Treatment and Education of autistic and related Communication Handicapped Children) have considerable effects in reducing behavioural disorders and normalizing the learning processes.

Introduction

The occupational therapy, kinesiological method with an important role in the recovery and professional reinsertion of people with functional disabilities, has an important impact in autism-specific disorders. This method aims at directing the child with autism towards participating at various activities, in order to treat the disorder, to improve the performances, to acquire the functions and abilities necessary for adaptation and productivity (Musu I., Taflan A., 1997).

The occupational therapy has as main objective maintaining and developing the capabilities to carry on successfully various activities for him and for the others, and to teach the patient to control himself and the environment.

In case of children with autism, the occupational therapy program aims at increasing the self confidence, the activity independence, family, social and professional reinsertion, and acquiring a psycho-social condition as close as possible to normality (Popescu Al., 1993).

During the occupational therapy, the treatment parameters are correlated to each patient's particularities. The therapist's knowledge and experience, as well as his imagination are determinant in establishing the limits and orientations of the program, from specifically elaborated activities (ergotherapy) to games, sports, music, dance, gardening and taking care of pets, housework, computer-based activities, etc.

The activities recommended during the occupational therapy imply coordination between the cognitive, sensory, motor and psychosocial system of the individual, and the therapeutic behaviour has as aim the voluntary participation, the development of volitive functions and patient's motivation (Gherguț A., 2005).

Material and method

Autism, hypercomplex development disorder of neurological origin, affects the motor and sensory systems, language and verbal acquirements, communication and social aptitudes. Children with autism have a weak control over the impulses and over certain behavioural characteristics.

The available treatments can treat only certain aspects of the neurological disorder. Each child with autism has a unique set of features in the spectrum of the disease; this is why a certain treatment is not equally effective for all autistic children or for the treatment of all aspects of the disease.

The treatment is complex, individualized and adapted to the behavioural profile of each patient. Among the approaches for the therapeutic programme in autism we mention the behavioural analysis (ABA), speech therapy, sensory integration therapy, exerting the motor skills, play and socialization with the peer group.

Many of these approaches have expression, soliciting and exerting means specific to the occupational therapy, which, associated with other therapeutic means, help reaching the objective (Muraru O. Cernomazu).

ABA – Applied Behavioural Analysis is an approach based on learning by changing behaviours.

Dr. B.F. Skinner analyzed each behaviour, and then he divided them into smaller behaviours (analysis tasks), working on the characteristics of each small behaviour, using the reward method, by following certain rules (modelling). This analysis is individual, applied to each child, being a highly structured, systematic and constant (in all locations).

The practical application of this individual analysis is based upon the following:

- A certain way of asking something from the child (antecedent);
- The child's answer to the request (target behaviour);
- The way in which adults react to the correct/incorrect answers of the child (consequences).

The ABA method is applied through play, as it makes easier the transition from one situation to another.

TEACCH

Another method used to modify the behaviour in autism is TEACCH – Treatment and Education of Autistic and related Communication- Handicapped Children.

This method, proposed by experts in North Carolina, was developed within a national program having as main purpose training children with autism to be better at home, at school and in the community. The stress is on the effective reduction or elimination of autistic behaviours.

The strategies proposed by TEACCH don't act directly upon the behaviours. On the basis of this conception is ensuring the conditions which favour learning experiences, results of the research in cognitive psychology (referring to the processing differences in various areas of the brain for persons with autism, in comparison to other people).

When behavioural issues occur, they are not treated directly. This approach aims at understanding the reasons which determine the respective behaviour, such as:

- anxiety;
- somatic pain;
- difficulties in accomplishing the tasks;
- unpredicted changes;
- boredom.

Two ideas lie at the basis of TEACCH:

1. The autistic child understands better the environment, and he becomes more predictable and less intimidated. This understanding is conditioned by presenting a simpler environment during the first development phases and by gradually introducing the complexity according to the child's progress towards autonomy.

2. By introducing the communication ways, the integration and expression capabilities will allow them to better understand what they are told and asked, and to express their demands and feelings otherwise than through behavioural issues.

The purpose of this intervention, using the occupational therapy, ABA, TEACCH, is ameliorating the symptoms of children with TSA and developing the language, game interaction, learning, and self-care abilities.

Conclusions

Through the use of means and methods specific to several therapies, we don't eliminate, but we can improve the direct alteration of autism-specific behaviours;

Studies and research emphasize that early and intensive education through specific methods can help children with autism develop and learn new abilities;

Medication can improve symptoms and it is useful for these persons (strictly individualized treatment);

Specialists believe the structured learning of abilities (behavioural intervention) to be the most effective intervention for children with autism.

Bibliography

1. GHERGUȚ, A., 2005 *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași
2. Muraru, O. Cernomazu, 2005 *Aspecte generale ale patologiei autiste*, Editura Universității Suceava
3. MUSU, I., TAFLAN, A., coord. 1997 *Terapia ocupațională integrată*, Ed. Pro Humanite, București,
4. NEVEANU POPESCU-PAUL, 1978 *Dicționar de psihologie*, Ed. Albatros, București,
5. PEETERS, TH., 2009 *Teorie și intervenție educațională*, Editura Polirom Iași
5. POPESCU, Al., 1993 *Terapia ocupațională și ergoterapia*, Ed. Cerna, București,
7. RADU, Gh., coord., 1993 *Introducere în psihopedagogia școlarului cu handicap*, Ed. Pro Humanite, București,
8. VERZA, E. 1987., *Metodologia recuperării în defectologie, studiu în "Metodologii Contemporane în domeniul Defectologiei și Logopediei"* Universitatea București,
9. www.asociațiaabetania.ro/delfinul/metode-de-intervenție
10. www.teaceh.com

ASPECTE METODICO - PRACTICE ALE TERAPIEI OCUPAȚIONALE LA COPIII CU AUTISM

Veronica BĂLTEANU
Emilia RUGINĂ
Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

Cuvinte cheie: *Terapie ocupațională, metode, copii, autism*

Rezumat

Autismul, tulburare de dezvoltare hipercomplexă, de origine neurologică, afectează sistemele motorii și senzoriale, limbajul și achizițiile verbale, comunicarea și aptitudinile sociale. În cadrul terapiei, metode ca Terapia ocupațională, ABA (Analiza Comportamentală Aplicată), TEACCH (Tratarea și educarea copiilor cu autism și handicap de comunicare) au efecte considerabile în diminuarea tulburărilor comportamentale și normalizarea proceselor de învățare.

Introducere

Terapia ocupațională metodă kinetologică cu rol important în reabilitarea și reinsertia profesională a persoanelor cu dizabilități funcționale, are un impact important asupra tulburărilor

specifice ale autiștilor. Prin această metodă este vizată direcționarea copilului autist spre participarea la anumite activități, în scopul tratării afecțiunii, a îmbunătățirii performanțelor sale, a însușirii acelor activități și funcții necesare pentru adaptare și productivitate. (Musu I., Taflan A., 1997)

Terapia ocupațională are ca obiectiv principal menținerea și dezvoltarea capacităților de a realiza satisfăcător, pentru sine și pentru alții, diverse activități și de a învăța bolnavul să se controleze pe sine și mediul înconjurător.

În cazul copiilor cu autism, programul de terapie ocupațională urmărește ca finalitate creșterea încrederii în sine, independența în activitate, reintegrarea familială, socială și profesională, dobândirea condiției psiho-sociale cât mai aproape de normalitate. (Popescu Al., 1993)

În terapia ocupațională, parametrii tratamentului sunt corelați cu particularitățile afecțiunii fiecărui pacient. Cunoștințele și experiența terapeutului, imaginația acestuia sunt determinante în stabilirea limitelor și orientărilor programului, pornind de la activități special concepute (ergoterapie), până la activități ludice, sport, muzică, dans, grădinarit și îngrijirea animalelor de casă, activități casnice, lucru la computer, etc..

Activitățile recomandate în cadrul terapiei ocupaționale presupune coordonarea între sistemele cognitive, senzoriale, motorii și psihosociale ale individului, iar comportamentul terapeutic cu scop, vizează participarea voluntară, dezvoltarea funcțiilor volitive și motivația pacientului. (Gherguț A., 2005)

Material și metodă

Autismul, tulburare de dezvoltare hipercomplexă de origine neurologică, afectează sistemele motorii și senzoriale, limbajul și achizițiile verbale, comunicarea și aptitudinile sociale. Copiii cu autism au un control slab asupra impulsurilor și anumite caracteristici comportamentale.

Tratamentele disponibile pot trata doar anumite aspecte ale tulburării neurologice. Fiecare copil cu autism prezintă un set unic de trăsături din spectrul manifestării bolii, de aceea nici un tratament nu este la fel de eficient pentru toți copiii autiști sau pentru tratarea tuturor aspectelor tulburării.

În această afecțiune tratamentul este complex, individualizat și adaptat profilului comportamental al fiecărui pacient. Analiza comportamentală (ABA), logopedia, terapia de integrare senzorială, exersarea abilităților motorii, jocul și socializarea cu copii de aceeași vârstă sunt modalități de abordare în programul terapeutic pentru autism.

Multe din aceste abordări au mijloace de exprimare, solicitare și exersare specifice terapiei ocupaționale, care asociate cu alte mijloace terapeutice conduc la realizarea scopului propus. (Muraru O. Cernomazu)

ABA – Applied Behavioural Analysis (Analiza comportamentală aplicată) este o abordare care se referă la învățare prin modificarea comportamentelor.

Dr. B. F. Skinner a studiat (analizat) fiecare comportament pe care l-a împărțit apoi în comportamente și mai mici (sarcini de analiză) lucrând pe însușirea fiecărui comportament mic în parte, folosind metoda recompenselor, după anumite reguli (modelare). Această analiză este individuală, se aplică fiecărui copil, fiind o metodă de învățare cu grad înalt de structurare riguroasă, sistematică și constantă (în toate locațiile).

Aplicarea în practică a acestei analize individuale se bazează pe:

- un anumit mod de a cere ceva copilului (antecedent);
- răspunsul copilului la cererea formulată (comportament țintă);
- modul în care reacționează adulții la răspunsurile corecte/incorecte ale copilului (consecințe).

Metoda ABA se aplică prin intermediul jocului care facilitează tranziția de la o situație la alta.

TEACCH

O altă metodă folosită pentru modificarea (modelarea) comportamentală în autism este TEACCH – Treatment and Education of Autistic and related Communication- Handicapped Children, (Tratarea și educarea copiilor cu autism și handicap de comunicare).

Această metodă propusă de specialiști din Carolina de Nord, a fost dezvoltată în cadrul unui program național al cărui scop principal urmărea pregătirea copiilor cu autism pentru a se descurca mai bine acasă, la școală și în comunitate. Accentul este pus pe reducerea efectivă sau eliminarea comportamentelor autiste.

Strategiile propuse de TEACCH nu acționează direct asupra comportamentelor. La baza concepției respective stă asigurarea condițiilor care favorizează experiențele de învățare, rezultatele cercetărilor din psihologia cognitivă (cele referitoare la diferențele de procesare din diversele zone ale creierului la persoanele cu autism, față de alți oameni.)

Când au loc probleme comportamentale, ele nu sunt tratate direct. Această abordare își propune să înțeleagă motivele care determină comportamentul respectiv, cum ar fi:

- anxietatea;
- durerea somatică;
- dificultăți în îndeplinirea sarcinilor;
- schimbări neprevăzute;
- plictiseala.

Concepția TEACCH are la bază două idei:

1. Înțelegerea mai bună a mediului înconjurător de către copilul autist, acesta devine mai predictibil și mai puțin intimidat. Această înțelegere este condiționată de prezentarea unui mediu mai simplist în primele faze ale dezvoltării și introducerea treptată a complexității în funcție de progresul copilului spre autonomie.
2. Prin introducerea modalităților de comunicare, capacitățile de integrare și exprimare vor permite acestor persoane să înțeleagă mai bine ceea ce li se spune, li se cere și să-și exprime nevoile și sentimentale altfel decât prin probleme de comportament.

Scopul acestor intervenții prin Terapia Ocupațională, ABA, TEACCH, este ameliorarea simptomelor copiilor cu TSA și dezvoltarea limbajului, a interacțiunii jocului, învățării și a abilităților de auto-îngrijire.

Concluzii

Folosirea metodelor și mijloacelor specifice mai multor metode, modificarea directă a comportamentelor tipice ale autismului nu este complet exclusă dar poate fi ameliorată;

Studiile și cercetările au evidențiat că educația timpurie și intensivă prin metode specifice poate ajuta copiii cu autism să-și dezvolte și să învețe noi abilități;

Medicamentele contribuie la ameliorarea simptomelor și sunt utile pentru aceste persoane (tratament strict individualizat);

Învățarea structurată a abilităților (intervenția comportamentală) este considerată de către specialiști cea mai eficientă intervenție pentru copiii cu autism.

Bibliografie

1. GHERGUȚ, A., 2005 *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași
2. Muraru, O. Cernomazu, 2005 *Aspecte generale ale patologiei autiste*, Editura Universității Suceava
3. Musu, I., Taflan, A., coord. 1997 *Terapia ocupațională integrată*, Ed. Pro Humanite, București,
4. Neveanu Popescu-Paul, 1978 *Dicționar de psihologie*, Ed. Albatros, București,
5. Peeters, Th., 2009 *Teorie și intervenție educațională*, Editura Polirom Iași
5. Popescu, Al., 1993 *Terapia ocupațională și ergoterapia*, Ed. Cerna, București,
7. Radu, Gh., coord., 1993 *Introducere în psihopedagogia școlarului cu handicap*, Ed. Pro Humanite, București,
8. Verza, E. 1987., *Metodologia recuperării în defectologie, studiu în "Metodologii Contemporane în domeniul Defectologiei și Logopediei"* Universitatea București,
9. www.asociațibetania.ro/delfinul/metode-de-intervenție
10. www.teaceh.com